

præget af, at bogen er amerikansk. Den bør findes i ethvert større, geografisk bibliotek; men europæiske brugere må supplere den med hjemlige hjælpemidler. *Niels Nielsen.*

Erich Krönel: *Geologie und Bodenschätze Afrikas*. 2. omarbejdede udgave. 17 × 23 cm. 597 s., 158 tekstfigurer. Akademische Verlagsgesellschaft Geest & Portig K.-G. Leipzig 1957. DM 61,00.

Denne bog er en stærkt forkortet og omarbejdet udgave af det trebindsværk med samme titel, der udkom 1939 i serien *Geologie der Erde*. Bogen omfatter iøvrigt hele kontinentalblokken syd for den alpine foldezone, d.v.s. foruden Afrika også Syrien og Arabien, og der gives en sammentrængt fremstilling af de enkelte afrikanske landes eller provinsers struktur og tilsidst en 60 sider stor oversigt over Afrikas mineralske råstoffer. Selv om der efter gennemgangen af de enkelte landområder gives en 80 sider lang sammenfatning af Afrikas geologiske udviklingshistorie, kan det være vanskeligt at finde ud af den tidsmæssige sammenhæng mellem de forskellige tektoniske systemer i de forskellige områder. Afsnittet om råstofferne er heller ikke ført helt op til dato. Produktionstallene er således flere steder temmelig gamle, og de nye olieforekomster i Sahara er heller ikke kommet med. *Kaj Hansen.*

Thor Heyerdahl: *Aku-Aku. Påskeøens hemmelighed*. 23 × 15,5 cm. 282 s. Gyldendal 1957. Kr. 24,75.

En bog, der behandler et så spændende og omdiskuteret emne som Påskeøens gådefulde kæmpestatuer, må nødvendigvis vække ens største interesse. Thor Heyerdahl skildrer på en levende måde ekspeditionens arbejde for at løse de mange spørgsmål i hvem-, hvornår-, hvorfor- og hvordan-form, der er knyttet til øen og dens gamle befolkning og til den kultur, som i dag er forsvundet, men hvis spor findes over hele øen både over, i og under jorden.

Forf. forstår at fængsle læsernes opmærksomhed fra først til sidst. Man føler sig hurtigt hjemme på den lille klippeø i Stillehavet med de hemmelighedsfulde underjordiske gange og kultiske huler og med en befolkning, som ikke helt synes at have opgivet forfædrenes religiøse tankeverden til trods for pater Sebastians virke.

De mange glimrende farveillustrationer er med til at belyse ekspeditionens arbejde. Især er de billeder, der viser kæmpestatuerne efter udgravningen, d.v.s. i deres helhed, af allerstørste interesse. Det er dette hans arkæologiske arbejde i forbindelse med hans undersøgelser over arbejdsmetoder ved udhugning og rejsning af skulpturerne, som fortjener virkelig beundring.